

15 BARCELONA

SEMBLA BEN BÉ UN BIDI D'ESCOMBRARIES

M'AGRADA LA PORQUERIA PERÒ NO TANTA...

SUMARI

LA RIERA D'ARBÚCIES.
POLIESPORTIU REALITAT?
EL BARRI ANTIC.
ENQUESTA
SALUT PÚBLICA
CAMP DE FUTBOL
"LA NUIT"

Biblioteca Rafael Vià i Barnils-Arbú

1351543721

Foto: GARRIGA.
Dibuix: MARGARIDA NOGUERA.

FEBRER - 1981.

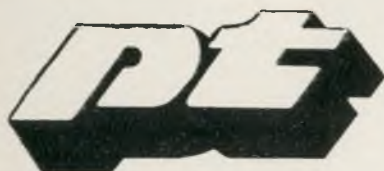

Rafael
Vila
Barnils
arbúcies

Camprodon, 15
ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

A l'anterior número de Perxada i en aquest mateix espai, prevèiem un any decisiu. Un any de canvis i transformacions a tots els nivells. Ho esperàvem i desitjàvem. Malgrat tot, ho esperem i desitgem.

Avui tenim motius per sentir-nos eufòrics i optimistes. Ens agradaria llançar les campanes al vol. Però, actituds absurdes intenten destruir-nos.

Mai com ara no hem estat tan convençuts que el sord més crònic és aquell qui no vol escoltar. De la mateixa manera, la persona més ruca és la que no vol entendre. És evident que hi ha qui no pot. Quan una persona confon la gimnàstica amb la magnèsia, o no hi arriba o ens acollona. També seria atribuïble a una mala informació. Però, no és aquest el cas. Des del primer dia fins avui, no ens hem cansat de repetir públicament que Perxada ha estat, és i serà, una revista independent. En tots els ordres. El nostre pensament com a grup és difícilment catalogable per la diversitat dels seus membres. Però, en comú tenim l'interès en servir al poble. Volem fer de la convivència diària un motiu d'orgull per a tots. Volem una convivència que mereixi aquest nom, dins la llibertat i el respecte que tothom mereix; i això només és possible amb una informació completa i verídica del que passa a casa nostra.

En l'ordre econòmic, i gràcies a la col.laboració de molta gent, col.laboració que mai no hem agraït prou, ens autofinanciem. Amb dificultats, però tirem andavant.

Ens agrada jugar amb les cartes damunt la taula. Donant la cara. Perquè, malgrat tot, estem convençuts que els fantasmes han mort. Si la gent que no pensa així, que no vol entendre ni tan sols escoltar el que diem, i que és partidària del "pica primer i després pregunta", no es decideix a jugar net, a donar la cara, que quedi tranquil·la. Si ataca per defensar-se, que no ho faci. No en té cap necessitat. Almenys de nosaltres.

Malgrat aquest canvi d'actitud que no acaba d'arribar, som optimistes i mantenim intacta la nostra esperança en el futur. Davant d'aquesta muntanya d'egoisme i falsedat, volem remarcar l'actitud positiva del nostre Ajuntament -de tots els regidors- en tirar endavant projectes tan vitals pel poble com poden ser la depuradora i la zona esportiva. Sembla també que comença a donar fruit la perseverança per aconseguir el desviament de la carretera i el segon canal de TVE. Són moltes coses de cop. Potser la realitat ens demostrarà amb cruïsa que tant no és possible aquí i ara.

De totes maneres, fe no ens manca.

Les obres d'infraestructura ja han començat. És el somni més urgent i ha d'ésser el primer fruit d'una ambició. D'una ambició de servir al poble obertament i amb eficiència. Que forces externes i superiors puguin frenar o retardar aquests projectes, és normal en aquest país. Sabrem tenir confiança.

Hem de procurar però, que la porqueria que volem erradicar de la nostra riera, no s'escampi pel poble. És un deure de tots.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Martí Auledas, Carme Domingo, Xavier Güell, Jaume Sureda i Núria Tort.

EDITA: Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.

IMPRESSIÓ: Impremta TREMA.

NOTA IMPORTANT:

-Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar, necessàriament, a algun membre de l'Equip de Redacció.

PERXADA, no es fa responsable ni sotascriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, tret de l'OPINIÓ PERXADA, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

-Tothom qui vulgui enquadrar els 12 primers exemplars de Perxada, es pot dirigir a IMPREMTA TREMA.

TOTS HI TENIM VEU:

Afrodisiàcas arremetidas anesthesiadas de miedo,
y un sin fin de razones para no estarlo y
creerlo,
se escuchan gritos diafragmados y gritos sin
cuerpo
presionados por rayos, cuchillos y fuego.

Y me hablan del edén y me dicen que es esto
¡Pantomimas sin sentido . . .

sin sentido me transformo y conciencia
que para ello no escribo, ni siento, ni pienso

que ello no es esto lo calculo y lo digo,
pero lo dicho no es hecho, hecho es lo fijo
que el poeta postergado no es racional ni

preciso
no es poeta ni es nada, es cerebro exprimido

y sigo sacudiendo, y en los postigos grito,
pero el grito tampoco es hecho es sólo un

latido
un susto instantáneo que acaba en oblicuo,
inhibido en sienas que piden permiso.

Y me callo y me voy y rompo en lamentos,
poemas, papeles escritos inciertos
volveré en otra vida si me dejan y puedo
a intentar otros capítulos que han quedado
desiertos.

Y poco a poco me hundo, me evaporo y encierro
pienso en no volver, estoy harto de esto,
me aposento y encuadro en la filosofía del
cielo,

pero me siento alarmantemente falso, y sigo
de nuevo

EL CAVALL D'OROS

FINAL D'UNS "GRANDES RELATOS"

Al lector:

Sembla que ha quedat un interrogant que
fins i tot l'increible "Capità Tró" ha fet
constar (amb no massa gràcia) a la revista
14.

Com a membre del grup d'ex-cantaires, penso que el lector és prou capaç de treure'n
les seves pròpies conclusions i és molt més honrat deixar a cadascú la llibertat de
fer-ho, i no pas obligar a creure allò que nosaltres creiem amb més o menys raó.

Cal dir-ho però, a l'hora de buscar-hi uns valors, que foren quatre signatures con-
vençudes i amb uns raonaments reconeguts per veritables, enfront d'una única i perso-
nal signatura, ja que aquesta no era pas feta en nom del grup, motiu de la polèmica,
sinó en el propi.

I prou, aquestes coses, encara avui acostumen a tenir malhauradament una pobra -
solució.

Arbúcies quatre de febrer de l'any
mil nou-cents vuitanta-u, festa de -
sant Andreu Corsini.

FEINA FETA NO TÉ DESTORB

Salut !!!!!

Realment és infernal! La remor del re-
llogte-despertador: daurat, rodó, petit,
busques de filigrana, nombres romans, a-
larma, stop; és una petita escultura amb
música. El primer soroll que sento cada
Bon Dia: odiable i necessari . . . Cal és-
ser puntual a la feina!... imprescindible.

Fins que el cap se n'adona que és hora
de llevar-se i estimula la resta del cos,
que per donar-li moviment, són passats quin-
ze complaents, ensomniats, dolços: vint -
minuts.

Rentar-me, pentinar-me, trencar el cuc..
això és rapidíssim; guaito per la finestra
i s'endevinen les primeres llums del Dia,
un color tèrbol al començament, m'enfilo
al vehicle de dues rodes i pedals, avall
que fa baixada, en arribar al camí de sorra
la claror em deixaria distingir un duro a-
turat al vell mig de la pista. Uffff! soc
a lloc! aparco la Genoveva, m'adreço a la
petitíssima porta destartada, penetro,
dos passos, la sirena omple tot el taller
cridant esfereïdora i neguitosament que la
Plantilla comencem la nostra tasca quoti-
diana:

M'ha enganxat amb els pixats al ventre!
Corro veloçment cap al lloc de canviar-se,
durant la petita cursa un seguit de veus:
Bon Dia... Bon Dia... Bon Dia.

Posar-se la roba de fer feina en aquesta
justesa de temps esdevé còmic i ridícul i
nerviós: la galvana s'ha de recuperar!...
imprescindible.

Tot enfundant-me els guants...la mirada
de l'encarregat m'esbrina tot mandant-me
la tasca per la jornada, canviaré de feina
si per raons de producció m'és manat.

-BONICA-

UN DELS QUATRE

GENT D'ARBÚCIES

GENT D'ASTÚCIES

CONCURS Nº 15

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1.000 PESSETES

SABEU QUINES SÓN LES RESPOSTES CORRECTES ?

FOTO M.PLANA

1 L'arquebisbe Dr. Narcís Jubany és fill d'una de les nostres contrades, quina?

Santa Coloma de Farners,
Blanes, Sant Hilari ...

2 La costa del litoral gironí, com s'anomena?

Costa Roja, Costa Daurada,
Costa Brava...

3 La sardana que porta per nom "La Santa Espina", de quin compositor és?

Vicenç Bou, Juli Garreta,
Enric Morera ...

4 Quins esportistes han estat guardonats a Barcelona amb la distinció al millor esportista nacional de l'any 1980?

Manuel Orantes - Rosa Castillo - Herminio Hernández - Blanca Fernández Ochoa -
Natàlia Mas - Jordi Llopart...

5 Aquest escut de la fotografia, és molt visible en una façana cèntrica de la nostra Vila, quina?

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'Oficina de la Caixa, la Biblioteca d'Arbúcies, o bé directament a Perxada.
- Teniu temps fins el dia 10 de març. Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem la solució i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS Nº 14:

- 1.- 115
- 2.- Vall D'Aran
- 3.- nou (9)
- 4.- Àngel Guimerà
- 5.- c/. F.Camprodon, cantonada V. Bosch

GUANYADOR:

RAMON CORTÈS
c/. Pont Vermell, 6
-Vila-

LA REVOLUCIÓ DE SETEMBRE DE 1868

AL NOSTRE POBLE I PROVÍNCIA

Arbúcies no fou una de les poblacions que visqueren més intensament els fets revolucionaris del Setembre de 1868, en canvi, però, és una de les que guarda un record simbòlic d'aquelles diades.

Per explicar els esdeveniments que es produïren a la nostra vila durant aquest període em remuntaré un parell d'anys abans, concretament al 1866 i 1867, anys en què tingué lloc la crisi econòmica i política que ocasionà el malestar al qual m'he referit en articles anteriors. Doncs bé, mirant els bans que sortiren publicats al nostre poble durant aquests anys he trobat els següents:

Un ban del Capità General de Catalunya i del Governador de la "província" de Girona, on es declara l'Estat de Guerra a totes les "províncies" catalanes i que coincideix amb el pronunciament de Villarejo produït al gener del 1866.

Un altre ban es publicà a Arbúcies el 14 de juliol del 1866: el Capità General intentà disuadir els catalans de les idees revolucionàries, intentant donar una imatge d'un poder fort, garantir l'ordre i la pau.

També l'agost d'aquest mateix any es publicava a Arbúcies, i a la resta de les poblacions catalanes, un altre ban on es donaven unes mesures polítiques per a protegir la indústria catalana. Una d'elles era la de lluitar contra el contraban.

Ens cal no oblidar que durant aquests anys, hi havia en el poder central un govern molt moderat. Això es reflecteix també a nivell de poble, amb la designació dels alcaldes. Vegem aquest fragment de l'acta de l'u de gener del 1867, extreta del llibre d'actes d'aquest mateix any:

"...(...) el señor Presidente ha mandado al infrascrito secretario diese lectura de la comunicación del señor Gobernador de la provincia, fecha 26 del último diciembre en que viene nombrado el Ayuntamiento, del cual resulta para el cargo de Alcalde Don José Torrent, para el de Teniente segundo Don Miguel Canals y para regidores los últimamente nombrados..."

Aquest nou ajuntament d'Arbúcies va dictar un seguit de mesures tan moderades i restrictives que penso que si per quelcom serviren fou encara per escalfar més els

ànims dels pobres arbuciençs. Això es pot veure en el següent ban que s'anuncià a la població el 3 de març del 1867 amb motiu de la celebració dels carnivals.

"... QUEDA PROHIBIDO:

-Vestir traje de ministro de la Religión Católica, de militar a la moderna, ni de magistrado de los tribunales del reino.

- (...)

-Llevar pendones con caricaturas escandalosas o que representen escenas políticas excitando los ánimos. (...)

També arribaren a Arbúcies notícies del següent pronunciament que es portà a terme per l'agost del 1867 i que fracassà, en no comparèixer en terres catalanes el general Prim. Per aquest motiu es publicaren a Arbúcies una sèrie de bans: l'Estat de Guerra, l'indult de la Reina Isabel II, etc.

La situació però no quedà normalitzada i encara menys solucionat el malestar general: molt freqüentment es publicaven bans on es demanava a tots els veïns del poble que tinguessin armes que les presentessin a l'ajuntament per evitar responsabilitats . . .

ELS FETS:

Arbúcies, com la resta de pobles de Catalunya, no s'assabentà fins més tard, de l'aixecament revolucionari que triomfà pel setembre del 1868. Concretament els primers documents escrits que confirmen el triomf de la revolució al nostre poble daten del 7 d'octubre. No hi ha cap acta de promulgació de la Junta Revolucionària i destitució de l'ajuntament anterior, sinó que el 7 d'octubre, aquesta Junta Revolucionària ja està actuant.

En Joaquim Nadal en el seu llibre "La Revolución de 1868 en Gerona" diu que Arbúcies va ésser un dels pobles on es va crear una Junta Revolucionària, però que va ésser necessari passar una comunicació a l'alcalde perquè deixés el comandament del poble.

Doncs bé, aquesta Junta Revolucionària que es va constituir a Arbúcies estava formada pels següents membres:

President: Ramon Cuadras

Vicepresident: Josep Jindreu
Regidor Síndic: Narcís Ligoña
Regidors: Pere Pol, Segismundo Montplet,
Francisco Masons i Carlos Lambert de Roquer.

L'actuació d'aquesta Junta Revolucionària va ésser breu i per això no és possible dir-ne gaire cosa, però en línies generals es va dedicar a qüestions de tràmit i no va significar un trencament gros respecte de l'actuació anterior. Es van dedicar a nomenar un secretari nou i varen sotmetre a revisió les factures d'estancs. El dia 9 d'octubre tingueren lloc a Arbúcies les eleccions per a la Junta Revolucionària provincial de Girona.

La tasca d'aquesta Junta Revolucionària provincial fou, en primer lloc l'abolició del sistema electoral censitari, la proclamació del dret de reunió i expressió, i, en quan a llibertat religiosa, es va decidir restablir la legislació que hi havia sobre comunitats religioses durant el Bien Progressista. D'economia se'n van implantar les següents mesures:

- L'abolició dels consums, que era un impost sobre productes de primera necessitat, i que, per tant perjudicava molt la classe obrera i assalariada. Aquest impost va ésser substituït per un altre anomenat "Impuesto Personal" que afectava a totes les persones més grans de 14 anys en una quantitat que oscil·lava segons la categoria de les ciutats i la riquesa personal (aquesta es calculava segons el lloguer). És clar que aquest impost resultava encara més grotesc i injust que l'altre i que aquesta situació portava a Hisenda cap a un dèficit profund.

- El lliure comerç i circulació dels productes per l'interior de la "província"

i a l'estranger.

- L'abolició de les loteries, matrícules de mar, cèdules de veïnatge, etc...

A la vegada la Junta de la Província de Girona per organitzar i regularitzar el poble armat va crear la Junta d'Armament i defensa i va suprimir els cosos armats que tenien una funció repressiva: les esquadres de Catalunya i la Guàrdia Rural. Per acompletar l'organització militar es va decretar també la restauració de la Guàrdia nacional. El dia 10 d'octubre es decidia també substituir les quintes per la recluta voluntària.

- En reorganització jurídica es produí l'abolició de la pena de mort i un indult general, així com un decret sobre la unitat de "fueros", i la supressió de totes les jurisdiccions especials.

- En quant a ensenyament es va abolir la llei Catalina i es va reinstaurar de nou la llei Moyano de 1857 alhora que es proclamava la llibertat d'ensenyament.

La Junta Revolucionària Provincial integrava i organitzava les Juntes Revolucionàries locals, mentre aquestes últimes formaven uns organismes de poder municipal més d'acord amb les idees de la Revolució. En aquest sentit es suprimia la llei d'Ajuntaments vigent per la llei d'Ajuntaments del 3 de febrer del 1823 i es reinstaurava la Diputació Provincial.

Quan el govern provisional format a Madrid va demanar la dissolució de les Juntes Revolucionàries, la Junta de Girona es resistí en principi. En ésser nomenat un dels seus membres, n'Enric Climent, governador civil de la "província" fou un dels que més pressionaren per la seva dissolució, i finalment es dissolgué.

Les altres Juntes Revolucionàries Locals seguiren l'exemple de la Junta Revolucionària Provincial. A Arbúcies això va passar el dia 28 d'octubre.

La dissolució d'aquesta Junta però, no sig-

EL SANT VALENTÍ:

DE LA TAULA:

- mà, quina sofia que m'he fet al pit!
- Dobre fet, no te la rentis, que amb això de la crisi et servirà per la "medalla del amor" al dia de Sant Valentí.

DEL CARRER:

- Sant Valentí o Sant Jordi? o potser tots dos.
- Jo en deixaria un pel conte Inglés i l'altre per casa

nificà que els membres que la formaven desapareguessin de la vida política d'Arbúcies, sinó que quedaren ells mateixos com a Ajuntament Provisional, fins que al mes següent es produïren les eleccions municipals que els donaren la victòria de nou. (Actas de elecciones para concejales Diciembre de 1868)

Aquest Consistori, en la seva majoria format per membres de la Junta Revolucionària, va guanyar dues eleccions posteriors i va durar fins a la proclamació de la I República, l'any 1873.

Fou durant la I República quan es va plantar un arbre a la plaça per commemorar els fets de la Revolució de Setembre. Aquest arbre ha arribat fins als nostres dies i és el record simbòlic al què m'he

referit quan començava aquest article. Segurament aquest arbre es va plantar com a símbol de la llibertat i coincideix amb el que varen fer moltes poblacions catalanes, durant aquests anys, - en imitació del que s'havia fet a França en temps de la Revolució Francesa.

I dic segurament perquè un testimoni documental (llibre d'actes de l'època, band, etc.) no existeix a l'arxiu d'aquest poble. L'únic testimoni que en tenim és una narració de Víctor Balaguer en el seu llibre "Al pie de la Encina"; testimoni narratiu que suposo que ell - degué obtenir de l'explicació de la gent gran de la seva època en un dels seus viatges pels pobles del Montseny.

ROSA COSTA

EL RACÓ

DELS ENCANTERIS

Es ven habitació completa. Llit armari, tauleta.

Interessats adreceu-vos al telèfon 86.05.12

Em venc moto Trial SHERPA-350, GI - H

Interessats telefoneu al 86.05.23

Traspaso local.

Per informació al Pont, 2 Foto Antonio.

FESTIVAL MÚSICA ROCK-FOLK-COUNTRY

Necessitem gent que ens foti un cop de mà per a muntar aquest festival.

Ens trobarem el divendres dia 6 de març, a partir de 2/4 de 10 del vespre al Casino, a la taula del costat de l'estufa.

Objectiu: Tirar-ho endavant.

Em venc MONTESA CAPRA 125 VA amb esmorteïments de gas i motor nou de trinca, 'junt amb SEAT 1500 en bon estat per 85.000,- pessetes.

Interessats telèfon (972) 86.04.42 preguntar per l'Enric.

LA RIERA D'ARBÚCIES I ELS PESCADORS

L'Ajuntament d'Arbúcies, ja ha començat a posar mans a l'obra, amb relació a la depuradora d'aigües residuals del nostre poble.

Penso que la recuperació d'un riu és un afer que afecta tota la comunitat, i en un món com el que ens ha tocat viure és a més a més un fet feliç, que crea obligacions a la societat de pescadors local, superiors a les dels seus conciutadans. És en aquest sentit que voldria fer una reflexió a tots els meus confreres, en Sant Pere amb tota l'estima que em mereixen.

Els problemes de la Riera d'Arbúcies són diferents segons el tram que considerem, així per exemple, del poble amunt, si bé té algun punt contaminat, el "handicap" fonamental data de l'agost del 74, quan s'hi va construir la variant esquerra de la carretera del Regàs. Aquesta construcció es va fer de manera que les terres remogudes anessin a parar al llit del riu en el transcurs de 300 metres, cosa que va fer que a més de perdre's un dels millors trams de la Riera, -ja que constituïen una reserva quasi constantment vedada, sobretot per fer-se molt inaccessibles-, amb les pluges subsegüents es va produir l'enterrament de tots els amagatalls i hàbitats de les truites, amés d'una destrucció massiva de les larves i insectes (aliment natural de les truites).

Pel que fa al tram inferior de la Riera, del poble en avall, penso que la situació anterior no l'ha afectada de manera molt important. Aquí el problema principal és el de la contaminació; orgànica i de detergents de forma especial. Crec que per obtenir una ràpida recuperació de tot aquest tram de riu, un cop sigui engegada la depuradora, fóra convenient dur a cap una sèrie de treballs.

En primer lloc, la neteja de la Riera de tota mena de residus i materials, que s'han anat acumulant al seu llit i a les voreres. Eliminar tots aquests obstacles per a deixar fluir l'aigua lliurement és un assumpte fonamental, no només per estètica, sinó perquè solament l'aigua que corre ràpida -no l'estancada- assoleix així dues característiques essencials per a la vida dels salmònids: fredor i oxigenació elevada.

En segon lloc, facilitar l'arribada dels raigs del sol al llit del riu, per la qual cosa s'han d'estassar ben bé totes les margeres, recomenar als pagesos que quan tallin els arbres vorencs no els deixin caure dins la Riera, cosa que a més d'impedir la irradiació solar, redueix la velocitat del corrent, etc. I tot això per a què? Doncs senzillament perquè per a créixer les plantes subaquàtiques, els cal la llum del sol, i aquestes mateixes plantes són l'hàbitat natural dels insectes fluvials, i quants més insectes hi hagi, més peixos hi haurà també.

En tercer lloc, tot aquest seguit d'activitats s'haurien d'acomplementar amb una atenció acurada vers els recs i reguerols que aporten les aigües a la Riera. Aquests són, -realment el vertader esdevenidor del curs principal, perquè és en els corrents primers dels rierals on les truites, un cop remuntats, hi fan la seva funció reproductora, -la fressa d'hivern- allà hi queden els ous i si les condicions els són propícies naixeran i acompliran les primeres etapes biològiques els alevins de truita que més tard baixaran al curs principal. Ens és fonamental doncs el facilitar l'accès de les truites als esmentats rierols, tenir cura i crear noves zones de fressa (I), desbrossar voreres i facilitar la irradiació solar sobre el curs del riu, etc. Definitivament si volem tenir la casa plena de menuts s'ha de posar atenció al llit i al bressol, i pel que fa al riu ambdues són els rierols. El mes vinent continuaré sobre la repoblació de la Riera un cop netejada.

José Luís Taberner

Afiliat a la Societat de Pescadors

"Riera de les truites"

(I) Els fressadors es poden acondicionar per trams d'aigua d'un pam de fondària, de corrent ràpid i fàcil, disposant d'un fons de grava i de palets de la riera de la mida d'una mandarina. Li cales aquestes característiques durant els mesos d'hivern.

OFERTA A L'AJUNTAMENT
DE BARCELONA

salut pública

LA CÀRIES DENTAL,

UN PROBLEMA SANITARI

Cap al 73% dels nens espanyols tenen càries. Tot i que aquí no tenim xifres concretes, per les consultes realitzades i la revisió escolar practicada durant el curs passat, l'índex de càries dins la vila d'Arbúcies és igual, fins i tot superior, que l'esmentat a nivell nacional.

Cal assenyalar que la fluoració de les aigües de consum reduiria pel cap baix un 60% del problema de la càries. Als Estats Units l'administració dona un paper prioritari a la fluoració de l'aigua. Actualment es porta a cap una experiència pilot en un poble de Sevilla (El Pedroso), donat l'alt índex de càries a la zona; aquesta experiència s'ha estès a les comarques veïnes. Segons una recomanació de l'O.M.S., la concentració que es considera òptima per a la profilaxi (tractament) de la càries, és d'un mgr. per litre.

A tall d'alternativa en aquesta primera mesura es pot efectuar la profilaxi mitjançant les aplicacions tòpiques de fluorurs, afegides a gels, colutoris, pastes dentrífriques o comprimits que es disolguin lentament a la boca, sense digerir-los. L'aplicació de gels, colutoris o laques que continguin fluorurs pot reduir la influència de càries en un 50% mentre que la utilització de pasta de dents fluorada només ho aconsegueix en un 20 o 30%.

La posta en pràctica d'una vacuna anticàries, juntament amb la fluoració de les aigües serien les mesures més eficaces. S'han fet assaigs amb monos, mitjançant vacunacions, i s'ha obtingut una reducció significativa de la càries dental.

Tot i que s'ha posat en dubte, sembla que és del tot raonable mantenir com a mesura preventiva, l'eliminació de sucres refinats a les dietes (bombons, caramels, pastisseria, etc.).

Cal una bona higiene buco-dental, netejant les dents amb raspall i crema dental, com a mínim dos cops al dia. S'ha de fer després dels àpats i particularment després de la ingesta de dolços i caramels. Les cremes han d'estar aprovades per la Direcció General de Sanitat, i els raspalls, són millors amb cerres artificials i no pas massa densos de pinzell. Al costat d'una bona neteja dental és d'aconsellat el fer servir un seda dental per eliminar les residus que puguin quedar arraonats a les peces dentàries.

Sabem que l'Administració té totalment de banda la Medicina Preventiva, i en aquest cas en tenim un exemple clar. La pràctica sistemàtica de l'extracció dentària suposa un error gran. Actualment la S. Social es fa càrrec només de les extraccions, deixant en mans de l'especulació la resta de recursos (empast..., aparells d'ortodòncia, etc.) Un factor tan important dins el camp de la salut no pot estar al marge de la Seguretat Social.

La formació de més Odontostomatòlegs és una necessitat. Mentre que als països nòrdics tenen un especialista per 1.310 habitants, a Espanya tenim un especialista per 10.000 habitants, i si hi afegim la mala distribució que se'n fa resulta que hi ha zones on només tenen un especialista per 20.000 habitants.

Avui tenim a l'abast la fluoració de les aigües i la pràctica d'una bona higiene buco-dental, esperem que l'Administració solucioni els altres aspectes del problema.

ANTONIO RODRIGUEZ PONCELAS

"DE LA CASA DE LA VILA ESTANT..."

L' AUTONOMIA MUNICIPAL Tres fets han menat aquest mes el meu interès i la meua reflexió vers un mateix tema, l'autonomia municipal.

En primer lloc el reial decret-llei 3/1981 de 16 de gener; la sentència del Tribunal Constitucional sobre el recurs presentat pels socialistes i finalment el problema del finançament del projecte d'instal·lacions esportives de l'Ajuntament de la Vila.

El reial decret esmentat, tot remarcant els tres principis fonamentals de les Corporacions locals, autonomia de gestió, democràcia i representativitat dels seus òrgans i suficiència de les hisendes locals, dicta determinades mesures que facin de més bon esperar la nova llei de Bases de règim local.

El "suc i el bruc" d'aquesta normativa legal rau en la supressió de controls per part de l'estat i en l'agilització i simplificació de la mecànica en les votacions i acords dels Ajuntaments. D'ara en endavant els pressupostos, les modificacions d'ordenances, etc. seran responsabilitat única i exclusiva de cada consistori que els aprovarà per majoria absoluta (la meitat més u dels regidors). Queden anul·lats d'aquesta manera els quòrums especials, llevat de 6 casos molt excepcionals.

No cal dir que aquest decret és un avenç i donarà una major capacitat de maniobra als nostres Ajuntaments, tot permetent-los-hi escurçar certs tràmits burocràtics. Ara bé, d'això a poder parlar d'autèntica autonomia municipal n'hi ha un bon tros. Ens cal urgentment una nova llei de bases de règim local, racional i progressista i amb una suficiència hisendística semblant a la dels municipis centre i nord-europeus.

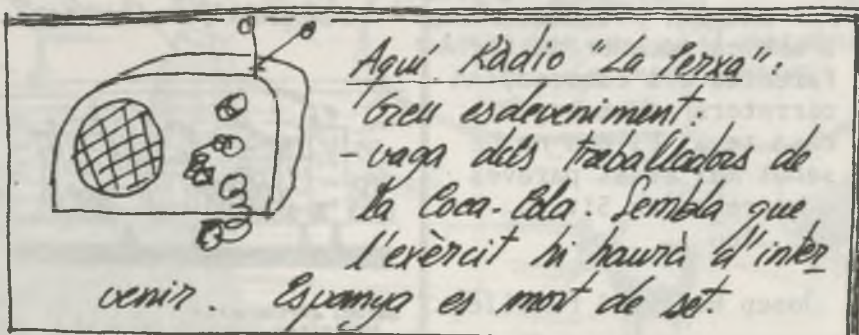
Pel que fa referència a la sentència del Tribunal Constitucional sobre el recurs d'anticonstitucionalitat presentat pel PSOE a 59 articles de la vigent llei de bases de règim local, cal remarcar que el Tribunal Constitucional ha donat la raó als socialistes en 18 ó 20 articles i els l'ha negada en el altres 40, argumentant bàsicament que autonomia no vol dir soberania.

Amb aquesta sentència el Tribunal Constitucional clarifica suficientment què ens està permès d'entendre per autonomia d'ara a endavant, frenant ja d'entrada possibles interpretacions massa agoserades del text constitucional de cara a futures actuacions legislatives (lleis de bases de règim local, modificacions estatuts autonomia, etc.). Que s'hi comencin a entendre aquells que de bona fe practiquen un cert nacionalisme "ben entès i dins d'un ordre"...! Ho ha dit el Tribunal Constitucional: Autonomia no vol dir soberania!

Un exemple concret d'aquestes actuals i futures limitacions de l'autonomia municipal el tenim en els problemes de finançament de les instal·lacions esportives que està tramitant l'Ajuntament de la Vila. La migradesa dels recursos propis ha obligat a recórrer a subvencions i crèdits que si bé són molt d'agrair i que d'una manera o altra hauran de continuar existint quan s'accentuï el grau d'autonomia, condicionen sempre l'actuació municipal.

Pensem que els recursos destinats a crèdits i subvencions són sempre limitats i que és gairebé impossible que les persones que han d'adjudicar-los actuïn única i exclusivament per raons objectives, per més bona fe que hi posin. Dissortadament continuarà essent veritat que "el municipi proposa i l'estat disposa".

Malgrat tot, vull donar fe del meu optimisme enfront d'aquest tema perquè crec que els fonaments de l'autèntica autonomia municipal no són única i exclusivament les disposicions legals ni els diners; per mi autonomia municipal vol dir sobretot responsabilitat i solidaritat ciutadana i participació directa de tots els veïns en l'acció de govern. I això sí companys que només depèn de nosaltres.

JAUME SOLER I PASTELLS

CARTA A UN MÚSIC DIFERENT

Arbúcies, 21 de febrer del 1981

Volgut:

Tot infant ha tingut un músic en els seus jocs. Tu vares ésser el meu. Et recordo quan de petit voltava pels carrers de la vila-dels-camençaments-dels -seixanta i -et veia tocar els diumenges-i-festes-de-guardar.

No eres pas un músic qualsevol, ni tampoc gens convencional; no, això no. Eres - més aviat un músic diferent! canviaves tot sovint d'instrument: suara era un timbal, ara una guitarra d'aquelles de fira, i em sembla que, fins i tot, havies arribat a - portar no sé si era una trompeta o bé un violí.

La teva alçada, petita pel curt de els teves cames, s'allargava gràcies a una boi na-gorra-passamuntanyes que jo mai no havia vist que te la treguessis: era talment un apèndix de tu mateix. A la teva cara, assaonada i mal afaitada, hom endevinava la teva llarga i poc afavorida estada en aquest món. Enfonsats en el teu rostre, dos ulls petits i bellugadissos, que havien vist moltes coses i n'havien incredulat moltes d'al- tres, miraven a tothom.

Vesties, com se solia per aquells anys en aquestes rodalies, de vellut que a l'hi- vern cobries amb un "sobre-todo" que només veient com tèsqueia hom podia dir, sense - por a errar, que era de segona mà. Els teus peus calçaven, en ocasions, sabates negres amb cordons o espadnyes-de-betes si el diumenge-o-festa-de-guardar no era de les més assenyalades de l'anyada.

Després de la missa parroquial, tu, amb el cap enlairat i sense perdre el somriu- re, interpretaves, sense solfeig ni escola, el que la inspiració del moment t'improvi- sava. A la Plaça-dels-encantats, pagesos-vilatans-forasters-passants no t'escoltaven - enfeinats com estaven parlant del preu del bestiar, de les petjades que un senglar ha- via deixat a la Font-de-la-Mare-de-Déu, de la collita del blat-de-moro o de mil peti- tes coses de la setmana. Al teu costat, un venia cadenes, morrions-de-vaques o pedres d'esmolat la falç, i una mica més enllà un altre rifava, ajudat d'un joc de cartes, - tortells. També hi havia una dona que despatxava conill i gallines morts i, al portal d'una casa, un de Santa Coloma arreglava rellotges al costat d'una parada de cacauets i avellanes. Però tu, impassible a tant enrenou, continuaves envoltat de quitxalla, la teva tasca.

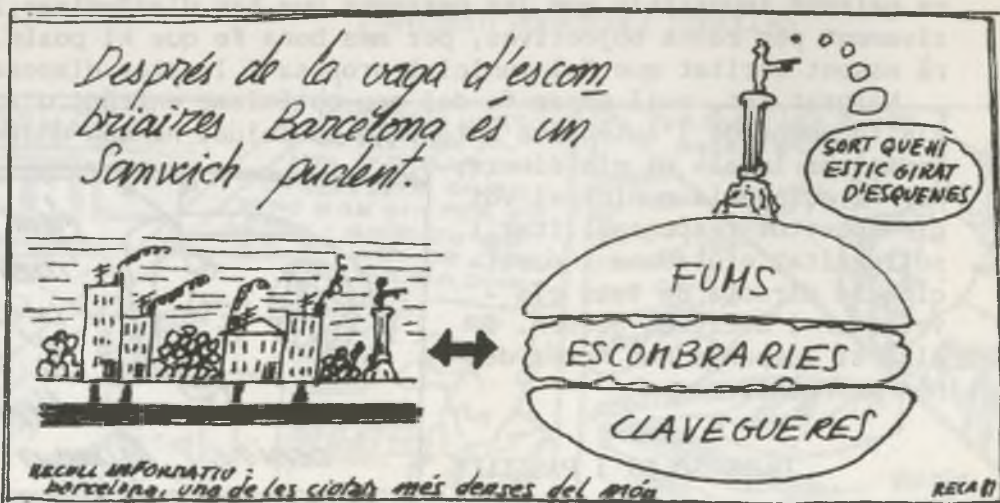
Però no solament tocaves en aquest indret. Jo t'havia acompanyat en una curta cer- cavila que ens portava a seguir el recital en les taules del carrer -a l'estiu- o dins del local -a mal temps- dels cafès del poble.

De tant en tant, paraves de redoblar, o de bufar, o d'arrossegar les mans per les cordes, o de rascar amb l'arquet. Era l'hora de les coses materials: recollies la vo- luntat, escassa, del divers inauditori.

I poc després, encetaves altre cop amb una peça que mai havia estat executada per tu ni per ningú. I així entre xerrics i notes dissonants arribava l'ho- ra de dinar. Era el mo- ment que tu aprofitaves per marxar, tot discret i amb el mocador de fer farcells a l'esquena, carretera amunt cap a casa teva. El que no he sabut mai és si paraves a beure a Can Sitra.

Teu

Josep Puigví i Funollet

FA UNA NIT CLARA ;
"TRANQUILA"
HI HA LA LLUNA
QUE FA LLUM.....

AQUÍ
SUGUEN
A TOTES
HORES.

DIMITEIXO..!

GOOOOLL!

NO HE MUERDAS,
MALDITO SEA EL POLLO!

APA QUE HA TOCAT
EL PAL !!!

- AVUI SÍ EH?
- NO..QUE NO TORA
- VAAAA.....

CACABUETS, XOCOLATA
AMB LLET ; SENSE,
XUPA, XUPS, PIPES....

ACOMODADOR SI US PLAU,
UN MATALAS DOBLE
A TERCERA FILA !

VOLS
XOCOLATA?

Ai, PERDONEU

NO QUE CORCA
LES DENTS.

NINGÚ.
SOM DE VIATGE...

Ei! QUIHHA?

NYEC, NYEC
GARRANYOC, GARRANYOC...

TANTES SARDINES
QUE CORREN I TANTA
BANA QUE PASSEM MOSALTRES
AIXO ÉS UN ORGUE
DE GATS!

Moguts pel que té d'interessant el tema ens hem adreçat bo i buscant informació per elaborar un treball sobre l'avantprojecte d'instal·lacions esportives al Prat de Can Delfí.

Després de moltes negociacions, el consistori de la Vila, aconseguia comprar l'esmentat Prat (6.555 m².) per 1.704.300,- ptes. amb la intenció de construir-hi un complex esportiu municipal. Les instal·lacions que s'hi pensa adequar són:

- 3 piscines i zones de vestuaris, dutxes, farmaciola, et.
- Pavelló esportiu, sales de gimnàstica i diferents zones de serveis, tenis, etc.

Aquests projectes creiem que estan molt bé, però hi ha el problema de les "peles". El cost total de les instal·lacions projectades és d'uns 23 milions de pessetes, que es pensen cobrir de la següent manera:

- 13 milions per mitjà d'un crèdit Generalitat-Caixes
- 7 milions de possible subvenció de la Generalitat
- i la resta quedarà pendent per l'exercici de 1982.

El projecte en general és molt ambiciós i creiem que és un dels buits més importants, de cara a tot el poble, que s'ha d'omplir. Tenim molt clar que les activitats esportives dins del panorama actual del nostre poble són molt limitades a part de les relacionades amb l'excursionisme, cacera, pesca, etc...que tenen una gran importància degut a la proximitat del parc natural del Montseny, però que a nivell de competició o d'esports que s'han de desenvolupar dins d'uns locals ja adequats i acondicionats com a tals, queden totalment limitats.

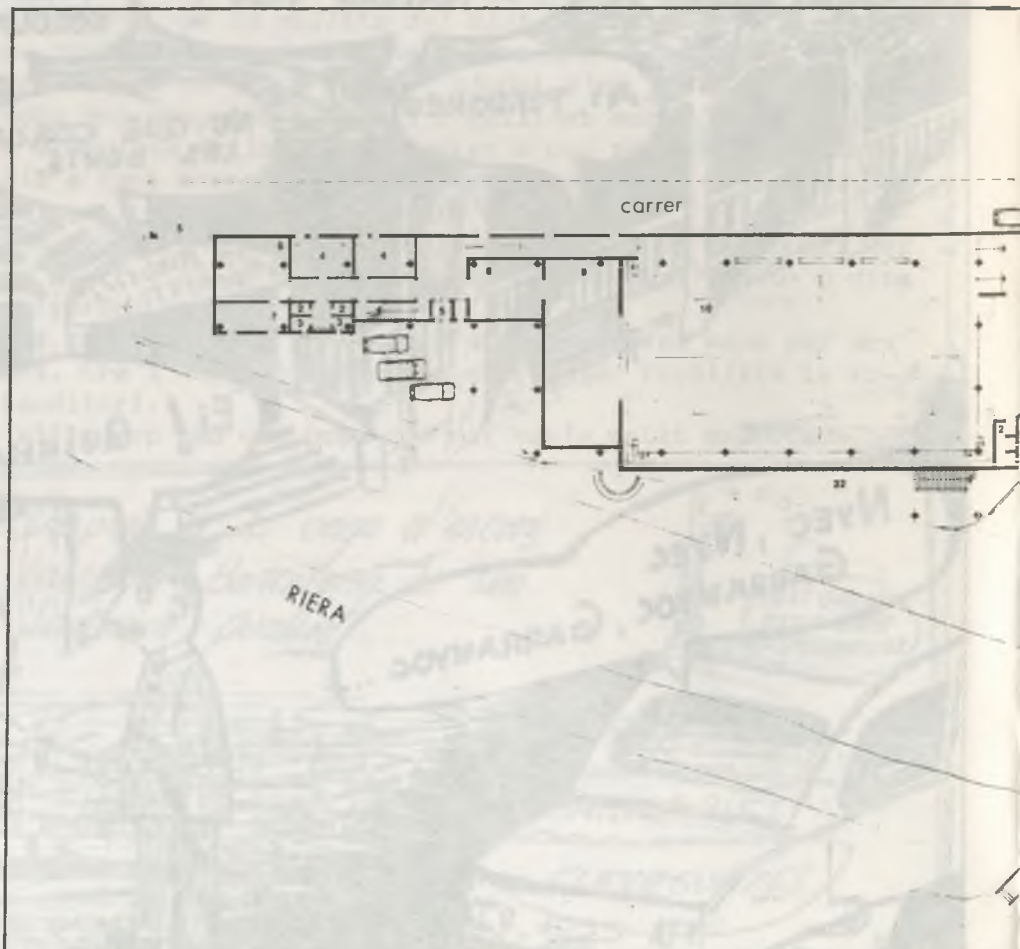
Dins d'aquest avantprojecte, punts importants com el de poder practicar diferents esports durant totes les èpoques de l'any i com poden ser bàsquet, gimnàstica, judo i altres esports semblants, dels quals n'existeixen agrupacions actualment. També cal recor-

- 15-Edificacions
- 16-Neteja i jardineria
- 17-Depuradora de les piscines
- 18-piscina per a clapoteig
- 19-piscina a ensenyament
- 20-piscina per esbarjo
- 21-Dutxes exteriors
- 22-Ping-Pong

VA DE VAGUES

ALERTA SIDERAL!

Els "rees" que fan rodar el món (planeta Terra) anuncien una vaga de 24 hores el dia 29 d'aquest mes, o sigui que no cal que hi feu res aquest dia, perquè no hi compla.
S'ha dit!

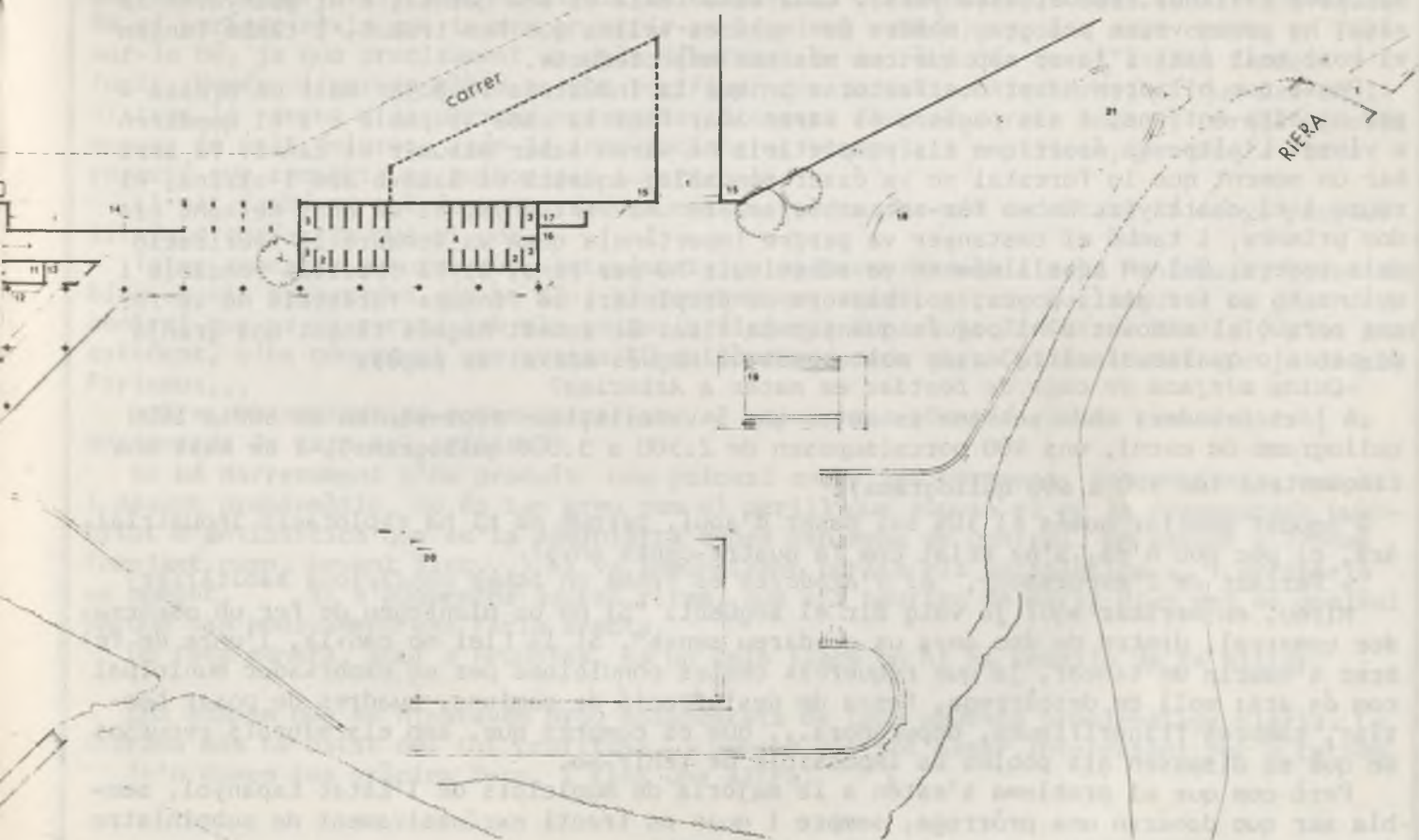
POLIESPORTIU ESPERAT, POLIESPORTIU REALITZAT...?

dar que tot i estan a prop de la muntanya els estius són calorosos i Arbúcies no té cap piscina pública, sembla doncs suficient un complex, més que res per l'esbarjo de la població, que no pas per un nivell competitiu almenys a curt termini.

Creiem que hi ha un punt que potser no ha estat prou explicat, i és el de financiació del projecte. Molts potser ens preocupem per si l'Ajuntament haurà d'aguantar els impostos o imposar noves taxes per a pagar aquestes obres. La resposta és no. La financiació, com queda clar en el full informatiu es porta a terme, si les gestions prosperen mitjançant crèdits i subvencions. És evident que els crèdits s'hauran de tornar. Però el total d'aquest deute a llarg termini representa un percentatge perfectament suportable. En definitiva creiem que si les subvencions arriben, cosa que encara no se sap, si ens concedeixen els crèdits necessaris, s'ha de tirar endavant.

Ferrer i Pagès

1.-Accés de públic	
2.-Wàter	
3.-Dutxes	
4.-Vestuaris	
5.-Accés d'esportistes	
6.-Magatzem	
7.-Calefacció	
8.-Sala de preparació	
9.-Gimnàs	
	10-Pl.Baixa:Pista d'esports (bàsquet,etc.)coberta
	1ª Planta: pista d'esports.
	11-Secretaria - informació
	12-Bar
	13-Magatzem
	14-Rampa d'accés al tennis

tot xeccant

Avui parlem amb Pere Lloveras, nascut a l'Alt Empordà, que és veterinari de la nostra Vila i rodalies.

-Et quedes definitivament de veterinari aquí?

Encara no ho sé; no sóc el titular; n'és un altre, però, almenys de moment no li interessa venir. Jo li faig la feina. Fem pactes per períodes curts. Llavors no sé si em quedaré... És clar, si a la comarca hi hagués més bestiar, com a CAMprodon, posem pel cas, on les "càmars" agràries es mouen, ja valdria la pena quedar-s'hi com a lliure. Ara el que sí tinc clar és que en aquesta comarca m'hi sento bé i no vull marxar-ne. Tanmateix si un dia em quedo sense lloc, no puc pas estar fent l'indi, tot esperant si em necessiten. És trist, però és així. El meu ideal seria trobar una ocupació fora -- d'aquí, unes explotacions per exemple, uns tres dies a la setmana i quedar-me uns quants clients d'ara. Per altra part, em sap greu perquè el fotut sempre és el mateix: el pobre pagès que té tres o quatre vaques, i que és condemnat en aquesta comarca, a no gaudir mai de bon servei.

-No te obligació el veterinari titular d'anar a les cases de pagès?

No, no en té. De manera obligada només ha de fer l'escorxador i les guies. I és que a més no surt a compte. Et trobes que si has de fer pagar a un pagès tres mil pessetes per arribar-te a la seva masia, val més que li diguis que no hi vols anar, i per contra partida si et desplaçes a Viladrau, per posar un exemple, i en cobres 600 ptes., encara hi perds calés. No ho és gens de rendable, perquè has de fer expressament cada visita, no és un circuit continuat. I a més s'hi afegeix el fet que l'Administració deixa força de banda el sector rural. Jo ho vaig fent perquè vull fer-ho.

-És una comarca ramadera la nostra?

No, no ho és. En aquesta comarca, fins fa 15 o 20 anys hi havia un equilibri agrari-humà, podríem dir, que es combinaven forestal i ramader, d'acord amb unes unitats productives (alzines, suros, castanyers). Cada casa tenia el seu quintà; s'hi guanyaven la vida, ho podem veure pel gran nombre de quadres velles que hem trobat. I també tenien el bosc molt net; i ja se sap que com més net més produeix.

Penso que hi varen haver dos factors: un que la Indústria va pujar molt de pressa - per aquests entorns, i els pagesos es varen anar fent la casa al poble i s'hi quedaren a viure. L'altre va ésser que els propietaris no varen saber assumir el canvi. Va arribar un moment que la forestal no va ésser rendable; aquesta es basava aen l'alzina, el roure i el castanyer. En no fer-se carbó, ara fa uns vint anys, es va anar deixant els dos primers, i també el castanyer va perdre importància quan va decaure la fabricació dels rodors. Qui en aquell moment va substituir-ho per pins, li ha resultat rendable i qui no ho va fer així, doncs, no. Llavors el propietari de finques forestals no va fer res perquè el masover s'hi pogués guanyar la vida. Si aquest hagués tingut una granja de porcs o qualsevol altra cosa, molta gent no hagués marxat de pagès.

-Quina mitjana de caps de bestiar es maten a Arbúcies?

A l'escorxador, cada setmana es maten uns 5 vedells, (que representen de 800 a 1000 quilograms de carn), uns 400 porcs (suposen de 2.500 a 3.000 quilograms), i de xais una cinquantena (de 500 a 600 quilograms).

D'aquest bestiar només el 10% sol ésser d'aquí, perquè no hi ha explotació industrial. Ara, el poc que n'és, s'ha criat com fa quatre-cents anys!

-Parlant de l'escorxador, el d'Arbúcies es troba en bones condicions sanitàries?

Mireu, en arribar aquí ja vaig dir el següent: "Si no us plantegeu de fer un escorxador comarcal, dintre de dos anys us quedareu sense". Si la Llei no canvia, l'onze de febrer s'hauria de tancar, ja que requereix certes condicions per un escorxador municipal com és ara: moll de descàrrega, fossa de desinfecció de camions, quadres de posar bestiar, càmbres frigorífiques, depuradora... que es comprès que, amb els migrats recursos de què es disposen als pobles és impossible de tenir-ho.

Però com que el problema s'estén a la majoria de municipis de l'Estat Espanyol, sembla ser que donaran una pròrroga, sempre i quan es tracti exclusivament de subministre local.

amb...

PERE LLOVERAS

VETERINARI

S'ha de dir també que a Arbúcies, l'escorxador s'ha mantingut sempre molt net, la gent que l'ha cuidat, fins ara, ho ha fet molt bé.

- Quins mitjans s'utilitzen per a matar un animal gran ?

En principi en totes les espècies, tret dels xais, per evitar-ne una sèrie de problemes que comportaria, és prohibit matar-los sense atordiment. De fet la matança del porc, per degollament, - tal i com es fa, és il.legal. El que passa és que se n'ha fet - tradició i no es mira massa prim. L'atordiment de la bèstia es fa per descàrrega elèctrica, mitjançant una pistola craneal que els deixa inconscients, i després es procedeix a matar-los.

- Quins animals s'han de vacunar?

De manera obligatòria: els gossos una vegada a l'any contra la ràbia; el bestiar oví i boví, també anyalment, de febre aftosa, i el jove de brucel.losi, que és la malaltia que produeix les febres de malta a l'home; i als porcs de glossopèdia, dues vegades l'any.

Aquestes són les úniques obligatòries. Ara bé hi ha uns sanejaments, de caire voluntari, com a control periòdic de la tuberculosi i brucel.losi.

Als gossos també se'ls sol vacunar, optativament, contra el "moquillo", hepatitis, i en canvi potser es descuida un xic d'intentar evitar-los la tènica, que pot trasmetre - quistes a l'home, i seria interessant vigilar-ho.

En cas mossegada de gat o gos, què són les que es produeixen amb més freqüència, què cal fer? En primer lloc és totalment imprescindible localitzar l'animal, i no matar-lo, que és la primera reacció que es pensa fer. Immediatament comprovar si és vacunat, i en cas de no ésser així, s'ha de atènyer en observació durant catorze dies (donat que aquest és el període màxim que tarden en morir-se l'animal rabiós), posant molt compte en fer-mar-lo bé, ja que precisament un dels símptomes de la ràbia és que l'animal tendeix a fugir. Només si mor de ràbia es pot verificar que la tenia. Aleshores, sí que cal administrar la vacuna a la persona mossegada. S'espera fins al darrer moment, perquè aquesta vacuna és molt dolorosa (són 21 inoculacions al ventre), i perillosa, perquè la forta reacció que comporta no tothom pot suportar-la.

El gat també en pot ésser portador, encara que en ser més sedentari té menys probabilitats d'agafar-la que el gos.

Totes aquestes mesures que, actualment, en no haver-hi ràbia a la Península, poden semblar un xic exagerades, no ho són, si comptem que aquest virus, que degut a un gran descontrol que es va portar amb els gossos a Alemanya durant la 2ª Guerra Mundial, s'ha anat estenent, s'ha comprovat que avança 40 quilòmetres cada any. Cal constatar que ja és als Pirineus...

- Ara per acabar no podem deixar-nos al calaix una qüestió que és tema del dia, és adulterada la carn del bestiar?

Si bé darrerament s'ha produït una psicosi sobre les hormones, jo considero, que tot i ésser problemàtic, no és tan greu com el perill que suposa el de la desmesurada quantitat d'antibiòtics que se'la administra sense cap mena de control. En passar a l'home (menjant carn, bevent llet...) el va immunitzant contta els antibiòtics... I arribaria un moment, si s'augmentés aquest ritme, que ens hauríem de morir d'un mal de queixal perquè cap medicament ens faria efecte.

De tota manera, aquí a Arbúcies, és un dels llocs on hi ha vedella de la millor.

Ens adonem que no n'estavem prou assabentats de tota aquesta problemàtica diària. La xerrada ens ha estat del tot profitosa, i pensem que pot ésser interessant per a tothom.

Te'n donem les gràcies Pere. I fins una altra.

CARME COLL - GLÒRIA FONT - MAITE GISBERT

EL BARRI ANTIC

(de Rafael Vilà i Barnils)

Cada poble té, generalment, el seu nucli fonamental, a partir del qual s'ha anat produint, posteriorment, la corresponent creixença. En molts, el

pas del temps s'ha emportat tota mena de vestigis d'aquell fet transcendental, per la qual cosa resulta dificultós el fixar l'assentament primer i exacte de la corresponent col·lectivitat. I és, aleshores, quan la feina de l'historiador es perd, sovint, en imprecisions lamentables.

Afortunadament, els arbuciençs sabem quan, com i on vam néixer. No hem estat molt afortunats en allò que es refereix a l'emmagatzement de dades precises, però podem assegurar que els de l'Església foren, també els fonaments de la Vila i que, entre els segles vuitè i novè, va produir-se el gran infantament. Va ésser un fiat col·lectiu que encara dura.

De bon primer, amb l'Església va configurar-s'hi la Plaça, punt principal de partida i de creixença vilatana: a la dreta del Temple, el Carrer Major, rematat més tard per l'edifici de can Lleonard; al davant, i tot fugint sota l'emporxat, el Carrer del Vern i la primera Casa de la Vila al Carrer Estret, assentament que va retirar-se quan, després d'haver-se aixecat l'actual Rectoria, va fer-se al costat de l'Església el diguem-ne nou Ajuntament. A l'altre costat, a mà esquerra, l'escaleta que menava (encara hi mena) a la part que seria, després, eixampla urbà. D'aleshores ençà, han passat molts anys i les orenetes han anat i vingut moltes vegades.

En raó de la seva ancianitat i de la seva importància, la Plaça era, és clar, el rovell de l'ou de la Vila: escenari dels fets més importants, va heretar la celebració del mercat setmanal, que encara li dura, per a convertir-se en arxiu del nostre pas pel món des del moment que hi enregistrem el crit del nostre naixement fins al sospir indefugible de la definitiva partença: una configuració que, anem on anem, no se'ns oblidarà mai més. L'espatlla del Campanar i l'elegància del plàtan que porta més de cent anys tot fent-li l'aleta, tenen una rancier arbuciença definitiva.

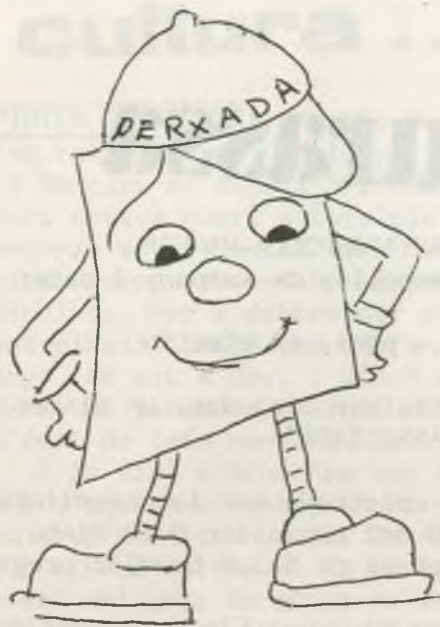
Hauria anat bé que, després de les obres d'adecentament que van fer-s'hi durant la regidoria municipal del Sr. Garolera, la Plaça s'hagués quedat en això: en PLAÇA. Aleshores va produir-se l'ocasió de rellevar-la de la seva condició de mercadal, car el solar ampli i desguarnit on, al final del carrer de Sant Jaume, va aixecar-s'hi després la trista i lletja fesomia d'una plaça de braus, era una temptació per a resoldre definitivament i amb avantatges, el canvi. Però aquells qui van substituir-lo a la feina del Consistori, tenien un objectiu sense futur. Quina pena!

Ara la Plaça, a més d'anar carregada amb el tragí firal de cada diumenge, ha perdut bona part de la seva dignitat: la invasió de l'automòbil (el càncer del segle) l'ha convertit en un garatge desordenat i brut. I allò que és pitjor, quasi tot l'espai peatonal de sota les voltes serveix de refugi, cada nit, a la gent que va al cafè tot deixant els vehicles a l'eixopluc públic, i mofant-se del dret dels veïns que quasi no poden transitar a tot el llarg de l'emporxat. El xivarri final s'hi produeix cada mitja nit quan els "amos" retiren cotxes i motos per a entornar-se'n cap a casa. I això que, segons diuen, estem en plena restricció.

Si no hi ha altre remei que el de suportar les exigències de la civilització, haurem de resignar-nos, si bé creiem que la col·lectivitat ha de tenir la seva ètica: fa llàstima de veure tot embotit el camí d'anar a l'Església o a l'Ajuntament, perquè l'una i l'altra representen, en definitiva, la nostra personalitat col·lectiva; costa d'admetre la circulació motorista sota mateix del menjador de casa; fa pena de veure les colles de visitants que han d'asseure's a terra o a l'escala de l'Església, perquè els vehicles ho emmerden tot...

Si ja s'ha fet en altres llocs de la Vila, per què a la Plaça no pot ordenar-se l'aparcament, tot marcant a cada u l'espai que li pertoca? I quan tot sigui "ordenadament ple" aquell que no hi càpiga que s'entorni. Si a cada conjunció de les voltes, pot aparcar-hi un cotxe, sota de cada arc hauria d'haver-hi un banc. Cal que els accessos a la Plaça (per l'escaleta o per la costa) estiguin oberts sempre al pas del vianant i sols al pas del vianant. No ha de permetre's l'encabiment de vint cotxes on sols poden haver-n'hi deu. I treure totalment els vehicles de sota les voltes.

Amic lector, et convido a veure la moto que, des de fa més de mig any, està aparcada davant mateix de l'escala de casa.

MAINADA

SABIEU QUE . . .

- . . . el famós pallasso Charles Rivel és català?
És fill de Cubelles (Tarragona)
- . . . la riera d'Arbúcies desemboca a la Tordera?
- . . . el castell de Montsoliu està situat a 637 m.
d'altitud?

JUGUEM . . .?

Si voleu divertir-vos anant al bosc, al col·legi o bé estant a casa amb uns companys us explicarem un joc - molt senzill, que hi podeu jugar tants com vulgueu i sense necessitat de joguines.

Primer es fa un ordre de jugadors i comença el primer dient una paraula que se li acut. El segon jugador ha de respondre amb una altra paraula que comenci amb la mateixa lletra que ha acabat la primera, i així cada un fins al darrer jugador.

Aquell qui s'equivoqui deixa penyora, i el qui resulti guanyador les fa fer.

Per exemple:

cavall - llimona - ànec - cistell . . .

Aquests dibuixos semblen iguals, però hi ha cinc diferències.
Sabeu trobar-les?

cultura, *cultureta,* **culturassa**

ASSOCIACIÓ PRO-DEFICIENTS "MONTSENY-GUILLERIES" Arbúcies: CAMPANYA "AMPOLLA-PAPER"

El passat dia 10 de gener-81 va tenir lloc la recollida d'ampolles de xampany i paper a favor dels deficients.

Es varen fer: 10.400 ampolles - 6.214 Kg. de paper - 4.005,- ptes. en efectiu i tot plegat comporta un ingrés de: 43.447,- ptes.

Expressem a tots els qui d'una manera o altra hi varen participar i ajudar, un sincer agraïment! Moltes gràcies a tots! i fins l'any que ve. -L'ASSOCIACIÓ-

CAMPANYA DE SALUT ESCOLAR: El passat dia 28 de gener en reunió celebrada per la conselleria de Salut Pública i Qualitat de la Vida, es va crear a petició del conseller Quim Pintu, el servei Mèdico-Escolar, quedant endagada per enguany la campanya de Salut Escolar programada per la Generalitat.

La Direc.Gral. de promoció de la Salut de la Generalitat ens diu que: Els programes de salut escolar tenen per objecte promoure l'estat de salut òptim dels alumnes i del personal d'ensenyament. Els professionals sanitaris tenen un paper important en el desenvolupament d'aquests programes, en els quals cal que hi treballin en estreta col.laboració amb els educadors i altre personal de les escoles, així com amb els pares dels escolars.

Aquest Servei està integrat pels professionals sanitaris, el regidor de Salut Pública i representants dels pares i professors de cada uns dels Centres. Les finalitats del Servei Mèdico-Escolar, són:

- Investigar l'estat de salut dels escolars.
- Vetllar i col.laborar cada u en el seu àmbit per l'execució del programa de Salut Escolar, aprovat per la Generalitat.
- Promocionar l'educació sanitària per mitjà de xerrades o activitats formatives en matèria de salut pels pares i mestres.
- Controlar el medi-ambient escolar.

No cal dir la importància de la nostra participació en cada oportunitat per exercir el deure i el dret que tenim com a pares i com a ciutadans de Catalunya a la planificació i organització de les mesures a prendre en matèria de salut.

RENOVACIÓ DE LA JUNTA DE TEATRE DEL CENTRE PARROQUIAL: En assemblea celebrada el dia 6-2-81 s'han elegit sis nous membres per a la Junta; cinc, corresponents a la meitat que tocava rellevar enguany, més un per tal de suplir una vacant produïda a mitja temporada per la dimissió d'un dels membres. L'elecció s'havia fet partint d'una llista on hi figuraven tots aquells que en algun moment han estat col.laboradors del Centre. Dels escollits, dos havien d'ésser persones menors de 25 anys per tal que el jovent s'hi senti representat igualment.

Han sortit elegits: Josep Albó, Montserrat Duran, Conxita Gisbert, Josep Farrarons, Albert Mañé i Irene Vilarrodona, que juntament amb Ramona Arimany, Pepei Casanova, Marta Martí i Josep Ll. Rubio, formaran la Junta actual.

En acabar la reunió es va fer una crida a tothom qui se senti interessat pel teatre o qualsevol activitat que es pugui portar a terme en el Centre, que faci l'esforç de prestar-se com a col.laborador ja que hi ha manca de persones que es responsabilitzin de les diferents tasques que hi ha a fer.

AGROPACIÓ SARDANISTA

Curset per a BALLAR, COMPTAR i REPARTIR.

Començarà a partir del dia 17 de febrer, fins el dia 11 d'abril, interessats dirigit-vos a en JAUME PUJOLRÀS

Pietat, 24

-LA JUNTA-

ESCOLTES I GRUP D'ANIMACIÓ

Sortida a CERDANS:

dies 7 i 8 de març

Per a NENS i NENES de 10 a 12 anys.

INSCRIPCIONS:

- LIBRERIA EL PONT

- ESPORTS SERRAS

Fins al dia 5 de març

cultura . . .

PINTEM CATALUNYA: L'estiu de l'any 1979, el Centre Excursionista de Catalunya i "La CAixa", convocaven el concurs de dibuix "Pintem Catalunya". Aquest concurs estava obert a tots els nois i noies, fins a catorze anys. De les trenta-vuit comarques del Principat foren presentats més de cent vint-i-sis mil dibuixos. Per a determinar els guanyadors s'ha fet una classificació per edats (tres grups: fins a sis anys, de set a deu, i d'onze a catorze) i per comarques. El jurat en designà un guanyador per cada grup d'edat de cada comarca.

A la vial d'Arbúcies han vingut a parar dos premis d'aquest concurs: un primer premi corresponent al grup d'onze anys per la Mª ANGELS COLL I SERRADÓ que viu al carrer de la Pietat, n° 35 i un altre premi del grup de menys de set anys per la SÍLVIA FONTBONA I SOMS, també del carrer de la Pietat n° 30. Enhorabona! i continueu pintant que val la pena...

CARNESTOLTES:

Per a tots els nens i nenes, nois i noies de 2 a 14 anys. El primer de març, diada del Carnestoltes, a les quatre de la tarda gran concentració a la Plaça de la Vila amb tota mena de disfresses. D'allà anirem fins al Centre on es farà una desfilada. Hi haurà obsequis per a tots i es premiaran les millors disfresses. Si tens més de deu anys i no vols disfressar-te pots participar-hi fent de jurat o de presentador . . .

ANIMEU-VOS I ANEM-HI TOTS!
Serà molt divertit.

3P + INTERFERÈNCIES: En aquest mes de febrer ha sortit al carrer una nova revista, 3P + INTERFERÈNCIES, creada per alumnes de l'Institut Montsoliu. Segons diuen els propis creadors ha sorgit de la necessitat interior que tots ells tenen d'escriure.

Aquesta és la seva presentació en l'Editorial del primer número, que per cert ha tingut una molt bona acollida en el seu cercle de difusió, que és particularment el món dels estudiants, tot i que també es distribueix fora de l'Institut. En principi apareixerà cada tres setmanes i es ven a 25 pessetes.

- EDITORIAL -

Aquesta revista neix degut a la necessitat interior d'escriure, que tenen algunes persones i animalots (m'hi conto en aquests darrers) - d'aquest centre; el títol és prou expressiu: 3 P + INTERFERÈNCIES, és a dir tres penes (Ibàñez, Alsina i Barràbes) i les interferències (S. S.S., Silver O'Flanagan, Clar, Xavier, Xope, etc...tots els que volgueu)

No volem fer la competència a ningú, sí ens fem la competència a nosaltres mateixos. No tenim cap mena d'afiliació en res, sí, en la conya, som del grup conyista.

L'únic responsable de cada article és el propi autor i l'únic responsable de cada autor és l'article no hi ha cap director. De fet la revista 3 P + Interferències pot el succés de la nova cronologia, s'ha acabat l'època de Crist, per a nosaltres comença l'època 3P + Interferències, farem el món quadrat,

valgui l'expressió.

Nosaltres no ens proposem cap fi polític, ni social, ni filosòfic, ni moral (això mai), ni ètic, ni econòmic, ni res.

Nosaltres només ens proposem descifrar el gran enigma de la Història: què va ésser primer? l'ou o la gallina? i 3P o P1, P2, P3?

Nosaltres som els homes del futur, som la hòstia, la flor i nata dels degenerats i dels imbècils d'aquest país, som els visionaris del demà: "Deixa per demà el que puguis fer avui". Som . . .; què som?, som una colla de troneres, que intentem fer una revista per a ebris. Visca ABRAXAS!!! i jo.

Al proper nombre explicarem qui és l'ABRAXAS i qui sóc jo.

-TOTS-

EL LLENGUATGE POPULAR

Incorrecte Correcte

Colilla	PUNTA, BURILLA
Companyerisme..	COMPANYONIA
Composar.....	COMPONDRE
Concebir.....	CONCEBRE
Concejal.....	CONSELLER, REGIDOR
Cuenta.....	COMPTE
Cuento.....	CONTE
Cuidado!	COMPTE!, ALERTA!
Contrabando ...	CONTRABAN
Corassa.....	CUIRASSA
Cruce.....	ENCREUAMENT, CRUILLA
Crusar.....	CREUAR, TRAVESSAR
Coro.....	COR
Cordillera.....	SERRALADA, SERRA
Cumpleanys.....	NATALICI, ANIVERSARI
Cuidadós.....	ACURAT, AMATENT
Cuadro.....	QUADRE
Cumbre.....	CIM, CAPDAMUNT
Cucharon.....	LLOSSA, CULLEROT
Coto.....	VEDAT.

-D'aquestes incorreccions que veiem aquest mes, cal fer alguns aclariments. En primer lloc hem de diferenciar els COMPTE corrent d'una entitat d'estalvi, etc., del CONTE com a narració d'una història per infants. Exemples: en el primer cas podem dir: "Encara hem de pagar el compte del fuster"; i en el segon cas: "El conte d'aquesta tarda era molt bonic". Hi ha també l'expressió COMPTE! o ALERTA! que hauríem de fer servir en lloc del castellanisme "Cuidado!".

-Sobre el barbarisme "Cruce", encara molt estès entre nosaltres, caldria substituir-lo per: ENCREUAMENT o CRUILLA. Exemp.: "La cruïlla d'aquestes carreteres és molt perillosa".

-Això es repeteix igualment amb el verb "cruzar", que hauríem d'evitar diaent: CREUAR o TRAVESSAR. És a dir: "Travesar una via, un camp, un riu, passant d'un costat a l'altre".

-La paraula "coto" molt corrent entre els caçadors s'hauria de substituir per VEDAT. Exem.: "Aquest terreny està vedat de caçar-hi"

J. AULEDAS

- CALITJA - (Maria Teresa)

Fugint de la fosca de la nit, un infant va cercar aixopluc enmig la boira; estava arraulit de fred, i la calitja tèrbola li donà emparança i apaivagà el seu tremolor. El menut hi apropà el cap, i els núvols li feren de coixí. Havia donat un pas endavant, i n'estava content. S'hi trobava bé, i poc a poc, s'anà recobrint de la calitja.

Fet, ja, al canvi d'entorn, l'infant desitjà conèixer tot allò que l'envoltava, però...un tel lletós embolcava els seus ulls, i n'enterbolia els matisos.

Tanmateix, hi havia instants, que el vel imperceptiblement, s'anava fent fonedís, i aleshores les coses anaven prenent forma, vestint-se de tonalitats...Endevinava la tebior d'un cos, podia escoltar el seu batec, quasi en sentia el frec...Però, d'una batzegada, la cortina s'interposava de nou, més densa que mai, i aquella naixent llum, tan pàl·lida encara, era engolida calima endins. I així avui i demà.

Això el neguitejava terriblement. Se sentia com si hagués esmicolat, i els milers de bocins escampats dins les seves venes, intentessin, sense aconseguir-ho, d'encaixar els uns amb els altres, per a refer la malmesa.

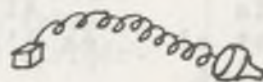
i El minyó intentà marxar. Perquè es delia per veure l'aleteig de la gavina, acaronar l'ona brava i assaborir la dolçor de la rosada. Res no el retenia...Però anava a les palpentes, car temia retrobar l'antiga foscor, i, altrament, tampoc no se sentia capaç d'estrènyer la claror. I no varen reeixir ni aquesta ni més tard una altra temptativa. I tornà de nou a la boira grisa.

Llavors s'adonà que s'havia avesat a la calitja; que se l'estimava, fins a fer-ne un mite. Amb els ulls entelats, s'havia empresonat dins el propi parany.

Avui, en despertar, l'infant ha descobert, esbalaït, vora seu, la clariana...Però no sabia aguar-la, s'encegava. I de sobte ha decantat la mirada.

I malgrat tot, l'atreia fortament; d'una manera indefinible.

Corprès, s'ha emmirallat en els seus ulls, i n'ha agafat un vol de confiança. I intueix un sol ixent, de vermell cirera, esquitxant l'aire, i un camp de blat madur. Li arriben llambregades de llum, mentre va deixant lluny, la ciutat entre boires, i emprèn dreceres d'esperances. I s'apropa la clariana.

Aquí "ràdio meo-jutara",
la veu pirata, més pirata:
- els parlamentaris d'Herri
Batasuna es lloquen en pes
a Corraus. Semblen folles
"matant" regells del rei.

En el primer escrit sobre "Tot és música" s'anomenaven uns noms de cantants del Country i Folck de rellevada importància dintre d'aquest món musical, cosa que no vol dir que no més aquest siguin els més importants, el que sí i en aquests moments són els més coneguts degut a les seves cançons que s'han comercialitzat molt. Però us haig de dir que també hi tenim en JOHNNY CASH, un dels grans pioners del country i que actualment i pel que li vagi aquest estil de música sap molt bé, que continua essent dels millors.

Corrien també llavors, i potser no tan coneguts actualment (tot i així el que s'hi hagi fixat han sortit últimament per la TV. en un programa musical dels diumenges a la tarda), però sí que ho eren molt en la seva època; a més de quantitat de bons com són el trio PETER, PAUL AND MARY, i cada vegada que juntaven les tres veus es formava la nova musicalitat de la cançó Folck.

Passem un altre nom, el de WAYLON JENNINGS, que és cosa fina amb el seu aqafat i conservador estil country rock. Però parlant de pioners no podem pas deixar de parlar d'en WOODY GUTHRIE -que nat a Oklahoma i treballant en diverses coses per a poder mantenir-se (com és molt lògic) pels temps dolents que corrien (com ara, però aquí al país, perquè ells No SE-NO SE), bé nosaltres a allò nostre, i tal com anava dient, també es dedicava a cantar cançons del CAMP o FOLCK, cosa que molt poca gent hi parava atenció sinó exclusivament la gent de la terra. Cap a finals dels anys 30 prengué marxa cap a l'Est, allà conegué gent com en PETER SEGER i a molts d'altres que es dedicaven a cantar el mateix que ell.

Fou ell però potser el més rellevat de l'època, i formà una de les primeres branques o arrels (el que vulgueu) que cantaren a la llibertat i a les igualtats de la gent, a la pau, tot amb paraules senzilles, que la gent comprenia sense necessitat de diccionari. Així va començar a ser valorada la cançó Folck en molts dels seus aspectes com a cançó reivindicativa o de protesta.

Bé doncs, conegut també, però bastant després dels pioners, fou en "DONOVAN", i per dir una de les cançons més conegudes COLORS. I un grup que no sé si encara funciona, espero - que sí, com són els BLUE RIDGE RANGERS, una rama del desfet grup CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL, que es dediquen a fer country del pur estil americà temps de l'Oest. Allà on la gent anava a buscar l'or i ballava la SUSANNA. En fí es podria allargar molt, però m'ha semblat millor completar un xic més el primer escrit.

-MIQUEL BATALLER-

TOT ÉS MÚSICA

GEGANTS I CAP-GROSSOS

Per segona vegada els nostres personatges s'han traslladat fora de la nostra Vila. Si l'any passat, convidats pel seu Ajuntament ho vàrem fer a Breda, per prendre part a la seva Festa Major, enguany, el primer dia de febrer s'han desplaçat a Valls, on s'hi celebrava les festes desenal de la Candela, i on ens hi aplegarem uns 2000 cap-grossos, 40 gegants i una vintena de bandes de música, pel cap baix, que amaniren amb cançons i sardanes la trobada. Cal assenyalar que, enmig de tants d'altres gegant, generalment tots Reis i Reines, blancs o de color, els nostres varen fer gran impressió i despertaren l'admiració dels que els contemplaven, pel fet d'anar vestits de catalans; ell amb el seu pantaló de vellut, la camisa blanca, barretina i duent la forca, i ella de pageseta. Tothom deia: "Mireu-los, que en són de bonics! són d'Arbúcies. I feia il·lusió sentir el nom de la nostra Vila en centenars de boques, de gent que es desplaçaren de tots els racons de Catalunya per assistir a les festes de la nostra ciutat amiga Valls.

Després de fer el recorregut pels carrers, que durà quatre hores, els representants de cada poble varen ésser cridats a L'Ajuntament per fer-los lliurament d'un trofeu com a record i per regradar la participació a la Festa. I vàrem tornar cap a ca nostra, esperant poder anar a Valls l'any vinent també.

Lluís Recasens

President Comissió Portadors de Gegants i Cap-Grossos

ESPORTS

FUTBOL

-per Jaume Sureda-

- SEGONA CATEGORIA REGIONAL -

RESULTATS

Arbúcies, 1 - Vila Roja, 0
 Llançà, 2 - Arbúcies, 1
 Arbúcies, 6 - Llagostera, 2
 St. Pere P., 2 - Arbúcies, 1

CLASSIFICACIÓ

1er. Vilobí: 34 p.
 2on. Vidreres: 31 p.
 3er. Palafrugell: 30 p.
 4rt. Arbúcies: 39 p.

HI HA MÉS CERA DE LA QUE CREMA?

No hi ha dubte, que després de la fluixa campanya que està realitzant el primer equip local, la vergonyosa derrota al camp del darrer classificat St.

Pere P. ha agreujat encara més la crisi, la qual, esperada després d'una mala planificació de temporada i d'uns fitxatges errats en la majoria i dels quals tenim com a darrera prova la baixa quasi definitiva d'un Vergés que fou fitxat -més o menys- per unes 200.000,- Pts.!!

Els jugadors, no han rendit allò que d'ells s'esperava i tenen part de culpa en aquest daltabaix, perquè l'arbre no és tan dolent com per treure aquests fruits tan aspres.

El senyor entrenador, que és una bona persona i amb una qualitat humana considerable, per la seva inexperiència i falta d'ambició no és l'home indicat en aquest moment per dirigir el vaixell, sobretot, després d'haver presentat per segona vegada la dimissió. Els que remenen les cireres són els que han de decidir, però actualment, l'equip necessita un revulsiu i un "mister" molt segur d'ell mateix per tirar-ho endavant.

Tot hi havent errat tantes vegades, cal no desesperar d'antuvi, meditar seriosament i encara que l'ascens està perdent credibilitat, la ínfima qualitat de la categoria és el millor aval per assegurar que no arribarem a misses dites.

- JOVENÍVOLS -

Riudellots, 1 - Arbúcies, 1
 Arbúcies, 2 - Tossa, 3
 Palamós, 0 - Arbúcies, 0

Decebedora campanya la de l'equip juvenívol local, ja que la plantilla no és tan dolenta com per treure aquests pobres resultats però . . . "Doctors té l'Església" i . . . un xic de mà dura a vegades es fa necessària i no anar fent la viu-viu.

- INFANTILS -

La Cellera, 0 - Arbúcies, 2
 Arbúcies, 6 - Riudarenes, 1
 Arbúcies, 4 - Breda, 0
 Tordera, 1 - Arbúcies, 3

CLASSIFICACIÓ
 1er. Montessori, 32 p.
 2on. Arbúcies, 29 p.
 3er. Tordera, 27 p.

Bons resultats i bona temporada la que estan fent aquesta mainada, llàstima que el Montessori sigui tan fort, però que no defalleixi, perquè potser hauria begut oli.

- ALEVINS -

ALEVINS "A"

Hostalric, 0 - Arbúcies, 6
 Arbúcies "a", 8 - Arbúcies "B", 1
 Farners, 0 - Arbúcies, 7
 Arbúcies, 8 - Tordera, 0

ALEVINS "B"

Arbúcies, 2 - Lloret, 6
 Arb. "A", 8 - Arb. "B", 1
 Tordera, 5 - Arbúcies, 1
 Arbúcies, 5 - St. Hilari, 1

CLASSIFICACIÓ

1er. Arbúcies "A": 28 p.
 2on. Lloret: 25 p.
 3er. Vidreres: 25 p.
 8è. Arbúcies "B": 7 p.

Quan falten tres partits per la final del campionat sembla que res pot evitar el triomf de l'equip "A" arbucienc, justa victòria, aconseguida després d'una insuperable campanya. Preneu model.

- III CAMPIONAT D'EMPRESES BAIX MONTSENY -

At. Vald., 8 - Jurado, 0
 Estrella, 3 - At. Vald., 2
 Chamburcy, 2 - At. Vald., 2
 Roig, 2 - At. Vald., 2
 At. Vald., 9 - P. Trencat, 1

Estrella, 0 - Inde., 3
 Inde., 4 - Chamburcy, 3
 Jurado, 0 - Inde., 6
 Roig, 1 - Inde., 2

Gualba, 3 - At. Mont., 1
 At. Mont., 3 - Lanza, 3
 At. Mont., 1 - Chamburcy, 3

CLASSIFICACIÓ

1er. Inpendent: 29 p. / 2on. Gualba: 27 p. / 3er. At. Vald.: 19 / 8è. At. Montseny: 11 p.

Bona segona meitat de campionat de l'Independent i sobretot d'un At. Valdiviejas que ha assolit amb tot mereixement el tercer lloc a la classificació. L'At. Montseny per la seva part està pagant "la novatada" de participar per primera vegada en un campionat.

- A T L E T I S M E -

1er. CAMPIONAT ESCOLAR DE CROS

El passat dia 7 de febrer es disputà a Arbúcies la darre ra cursa del 1er. Campionat Es colar de Cros. La prova, a més dels col.legis locals, compta amb la notable participació dels pobles veïns que l'enri quiren considerablement. Aques tes curses tan convenientes per nens i nenes, han tingut la col.laboració -sobretot en els desplaçaments- de les Associa cions de Pares d'Alumnes.

Un cop acabat l'esmentat campionat es preparen altres activitats com són les proves de basquet, hoquei, hand bol, escacs, etc.,etc. Els col.legis locals s'han inscrit a les proves d'escacs i d'atletisme en pista que se celebraran a

Lloret, Vidreres i Caldes. Més endavant informarem d'aquestes curses en les quals es perem que l'èxit local sigui total.

-JAUME SUREDA-

-ENQUESTA-

Continuant amb l'exposició dels resultats de les enquestes que vàrem començar en el número anterior, us oferim el segon bloc de respostes.

RESULTATS DEL 2on. BLOC DE PREGUNTES

Us agraden aquestes seccions de Perxada?

SECCIONS	SÍ	NO	NO CONTESTEN
- OPINIÓ PERXADA:	69,07 %	15,15 %	15,15 %
- TOTS HI TENIM VEU:	84,84 %	9,09 %	6,06 %
- POLÈMICA:	60,60 %	22,72 %	16,66 %
- NATURA:	72,72 %	9,09 %	18,18 %
- CONCURS:	62,12 %	15,15 %	22,72 %
- EL NOSTRE AHIR:	53,03 %	21,21 %	25,75 %
- TOT XERRANT AMB...:	87,87 %	4,54 %	4,54%
- DE LA CASA DE LA VILA	62,12 %	19,69 %	18,18 %
- FETS:	56,06 %	18,18 %	25,75 %
- NENS I NENES:	71,21 %	10,60 %	18,18 %
- LLENGUATGE POPULAR:	77,27 %	9,09 %	13,63 %
- CULTURA:	78,78 %	10,60 %	10,60 %
- ACTUALITAT:	75,75 %	10,60 %	12,12 %
- ESPORTS:	69,69 %	12,12 %	18,18 %
- SALUT PÚBLICA:	72,72 %	10,60 %	16,66 %
- HUMOR:	57,57 %	12,12 %	30,30 %
- ENTRETENIMENTS:	60,60 %	9,09 %	30,30 %
- PUNT DE MIRA:	46,96 %	16,66 %	33,33 %
- ALTRES:	30,30 %	7,58 %	62,12 %

DADES DEMOGRÀFIQUES (per J.B.C.)

GENER DEL 1981:

Casaments: 4- Josep Mª Chico i Pérez i Dolors Fornés i Clopés Alfred Galceran i Pagès i Josefina Colomer i Cam peny; Manuel Serras i Vi là i Montserrat Plana i Pineda; Ramon Orriols i Sapiña i Teresa Valls i Bohils.

Defuncions: 2- Francesc Espinosa i Muñoz; Josep Roca i Vilaró.

NOTA: Cal recordar que % estan buscats sempre sobre el total de les 66 enquestes rebudes

SUGGERIMENTS:

- Crear un interès creixent de polèmica
- Hi ha moltes maneres de dir les coses
- Massa crítiques
- Opinió Perxada: madurar-ho més
- " " : crítica sense extrems
- Millorar secció nens i nenes
- Concurs per gent madura
- Tot xerrant: no necessàriament cada mes
- Entrevistes als responsables de les entitats locals.
- Veritablement... Tots hi tenim veu?
- Us felicito per la secció Tots hi tenim veu que no heu censurat mai
- Renovar i revitalitzar: fets, concurs i humor
- Seccions noves: De safareig
- Campanya de ràdio i televisió catalanes
- Economia: com administrar poc sou davant de les grans despeses?
- Informació artística: cinema, treballs manuals.
- Enquestes
- Secció d'animals
- Secció de música
- Comentari espectacles de la vila
- Secció laboral
- Manca la veu del rector de la parròquia
- Tractament poc encertat dels temes
- Lligams amb les revistes dels pobles veïns
- Publicitat dels qui viuen fora d'Arbúcies

* Quins temes creieu que s'hauriem de tractar més àmpliament a Perxada?

	<u>SÍ</u>	<u>NO</u>	<u>NO CONTESTEN</u>
- POLÍTICA LOCAL:	30,30 %	21,21 %	48,48 %
- APORTACIONS CULTURALS:	75,75 %	9,09 %	30,30 %
- ECOLOGIA I NATURA:	60,60 %	7,57 %	31,81 %
- TREBALL I SINDICALISME:	34,84 %	16,66 %	48,48 %
- FESTES POPULARS:	56,07 %	4,54 %	39,39 %
- URBANISME:	46,96 %	10,60 %	42,42 %
- INFORMACIÓ COMARCAL:	42,42 %	12,12 %	45,45 %
- CINEMA I MÚSICA:	43,93 %	9,09 %	46,96 %
- ESPORTS:	31,81 %	10,60 %	57,57 %
- HISTÒRIA I TRADICIONS NOSTRES:	59,09 %	4,54 %	36,36 %
- ENTREVISTES:	30,30 %	10,60 %	59,09 %
- SECCIONS MAINADA:	39,39 %	10,60 %	50,-- %
- ACUDITS I HUMOR:	36,36 %	12,12 %	51,51 %
- M'ESTA BÉ COM ESTÀ:	23,65 %	19,69 %	56,06 %
- D'ALTRES:			
- Secció literària: manifestacions artístiques		- sexe	
- Tots hi tenim veu: encetar opinions		- El per què no? de les coses que no s'han fet a la vila.	
- Secció científica		- Anuncis econòmics: pis per llogar,...	
- Teatre, ètica i religió		- Fauna.	
- Nacionalisme, història Països catalans			
- Vida jovent: discoteques, motos			

CONCLUSIONS:

- Les seccions que gaudeixen de més acceptació són: "Tot xerrant amb", "Tots hi tenim veu", "Cultura, cultureta, culturassa", "Llenguatge popular" i "Actualitat". Cal esmentar, però que també s'hi han aportat suggeriments per aquestes seccions per tal d'adequar-les encara més.

Les respostes en aquesta pregunta han servit de guia a l'equip de Perxada, de cara al millorament i possible renovació de les seccions esmentades. Ens hem fixat especialment en l'apartat de les suggerències dels lectors i n'hi ha moltes que ja s'han iniciat, i d'altres estan en camí de fer-ho. Així també cal que noteu el contrast d'opinions a l'hora d'analitzar una secció, fet que ens prova l'ampli ventall de criteris entre els nostres lectors.

Malgrat la gran quantitat d'abstencions que podem observar en les respostes en aquesta pregunta. Queda palès estadísticament que els temes que es desitgen veure ampliat són: "Aportacions culturals", "Ecologia i Natura", "Hª i tradicions" i "Festes populars".

Creiem que totes les vostres aportacions ens han estat molt vàlides per millorar el tarannà de la revista. Gràcies.

El tercer bloc de respostes el publicarem a la Perxada del mes vinent.

FIRMES COL.LABORADORES:

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

BAR EL CENTRE

F. Campredon 32

ARBÚCIES

CANSAIADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Campredon, 6 ARBÚCIES

hostal Torres

c/ F. CAMPRODON, 14

Telèfon 86.00.42.- ARBÚCIES

VIATGES MARSANS

REPRESENTANT:

AGÈNCIA ARBÚCIES

c/ GERMANA ASSUMPTA, 22

PHILDAR

LLANES • MITGES • MITJONS

GUIA PER A LA CONFECIÓ
DE JERSEIS.

c/ Germana Assumpta, 22

ELECTRO

CARRETERA D'ARBUCIES A SANT HILARI (KM.0,8) ARBUCIES/GIRONA

MOBIL

- ELÈCTRICA D'AUTOMÒBILS
- ELECTRO-PREPARACIÓ ESPORTIVA
- CÀRREGUES RÀPIDES
- "RALLYES", ETC.

Jordi Aymerich

SERVEI BOSCH • SERVEI MICHELIN

- TALLERS MECÀNICS i ELÈCTRICS
- TELES METÀL·LIQUES i TANCATS

Crta. Sant Hilari, s/n.-Tel. 86.00.59

ARBÚCIES

86.05.79

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"